

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

XXXVIII. Ioannes I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

prædictum, prout etiam Eystettensis, hac privilegia habere dignoscitur ab antiquo, & Archiepiscopus Moguntinus, tunc ibi præsens magis declinare videbatur ad Episcopum VVormatiensem, sed Conradus Eystettensis Episcopus pro defensione honoris sui, & Ecclesia, auxilium Gebhardi Comitis de Hirschberg, tunc eiusdem aduocati imploravit. Qui tunc eundem VVormatiensem prohibuit primam sedem tenere post Archiepiscopum eundem.

Eodem anno, inquit idem Henricus, ex permissione Dei Iudæi in Nurenberg, Herbioli, Rotenburg, VVinsheim, Mirgaicheim, Eistet & in Perching cremati sunt. Sub huius Episcopi gubernatione, inquit Bruschius, ædificavit illustris Domina Comitissa, Domina Sophia, de Hirsberg cum consensu & auxiliis fratrum suorum Gebhardi & Gerardi Comitum Hirsbergenfium, Monasterium Prædicatorum Aureatense, siue Eystettense.

XXXVIII. Ioannes.

Hoc digno laude spoliat nos Papa Ioannes, nimirum Clemens V. à quo ab Eychstettensi throno ad Argentinensem euocatus & translatus fuit. De quo ista M. S. Codex. Iste Ioannes Episcopus, quondam Præpositus Thuricensis & præpotens Domini Alberti Romanorum Regis Cancellarius, magnus Clericus in Canonico iure fuit. Qui post obitum Domini Chunradi Episcopi, & Gebhardi Comitis, iam dictorum, tum propter ipsius potentiam, tum ob eius scientiam, in Episcopum istius Ecclesia, licet prius hic canonicus non fuerit, pro defensione ipsius Ecclesia assumptus extitit, & electus. Qui contra Duces Bauaria de rebus Comitum ex morte vacantibus, obtinuit pro Ecclesia, plus quam ad quatuor millia marcarum. Quem etiam propterea Clemens V.

transulit in Argentinam, Sedit autem in Episcopatu isto tantum per dimidium annum & unum mensem.

Porro Ioanni huic dissensiones Canonicorum Argentinensium infulā attulerunt. Nam tres vel quatuor elegerant, quorum quilibet Episcopatum sibi asserebat, non sine rei communis præsenti detrimento. Verum tanta ex dissensione cum maiores motus vereretur *Casar Albertus*, *Consobrinum suum Oxensteinium*, quia anteponi cupiebat, inquit *Franciscus Guillimannus* in Commentario de Episcopis Argentinensibus; *Ioannem Episcopum Aistadiensem*, *Cancellarium suum*, & *Philippum à Rathsamhause*, *Abbatem Perisensem*, utrumque singulari virtute & industria præditum ad Pontificem expedit, qui suo etiam nomine *Ochsensteinium* tuerentur, & præceteris commendarent. *Clemens* accepta legatione, & auditis partibus, anxius & ipse, & anceps, qua ratione & *Casari* satisfacere, & simul dissidium absque offensione componere posset, postremo eundem, qui aduenerat, *Ioannem*, *Argentinensem*, & *Philippum*, *Aistadiensem* Episcopum agere iussit, & utrique inopinanti sua cuiusque dignitatis bullam ex insperato obtulit. *Ioannes* contra opinionem mirificis honoribus & magno applausu, cum stupore omnium, non modo à civibus, sed etiam à Clero uniuerso *Argentina* susceptus est, talemque se præstitit, ut ex omnibus dignissimum palam crediderint, prædicarintque. Et *Casar Albertus*, postquam ita fors tulit, tanquam suum contra omnium insectationes, præcipue *Ochsensteiniorum*, acerrimè defendit, & tutum præbuit.

Quis domo & stirpe fuerit, non satis liquet. *Bruschius* audacius fortè, quàm verius, nobilem *Helvetium* in agro *Tigurino* illegitimè natum pronunciat. Sed quisquis fuerit, inquit apud *Guillimannum* *Wimpelingius*, siue plebeius, siue nobilis, siue in fœdere contig-

gij, siue ex fædo damnatoque concubitu procreatus, constat ipsum virum omni virtute, magnâ sapientiâ, religione, prudentia, sacrarum literarum, & vtriusque iuris doctrina, liberalitate, magnificentia, Zelo, & charitate in Deum & proximos, subditosq; suos ornatum, & à nullo prædecessorum suorum superatum fuisse. Qui non tam præesse, quam prodesse desiderans, Ecclesiam Argentinensem prudentissimè rexit, spiritualibus, & his, qua ad Dei laudem, animarumque salutem spectant, potissimum intentus, &c. Exstant adhuc diuini & Pontificij iuris volumina, in quibus manus sua scriptura indicatur, in argumentum honestissimi studij sui, atque feruida dilectionis. Præfuit subditis suis, vt pius, mitissimusq; pater filiis, benignusq; & misericors fuit in suos, quos & in dulci pace, & tràquilitate felicissimè gubernauit. Cum ergo tantus vir fuerit, mirum non est Eystettenses eum sibi creptum esse, grauiter tulisse.

XXXIX. Philippus.

Nobilis Alsata à Rathsamhausen. Abbas prius Barriensis seu Perisensis, quod est Monasterium Ordinis Cisterciensis non procul Colmaria, Episcopatum Eystettensem, eo, quo supra audiuiti, modo, Pontificis nimirum iussu & nutu, acquisiuit, anno M. CCC. VI. De quo Manuscriptus Codex sequentia. Hic Philippus Magister in Theologia & p̄fessus Ordinis Cisterciensium, & egregius prædicator ad populum, prouisus in Episcopum Eystettensem, per Dominum Clementem Papam quintum, vacante tunc Ecclesia prædicta, per translationem Domini Ioannis Episcopi superscripti ad Ecclesiam Argentinam. Anno Domini M. CCC. VI. in Episcopatu XXX. X. Episcopus, Eystettensem rexit Ecclesiam XVI. annis, & duobus mensibus, vel circiter. Huius tempore Ecclesia Eystettensis ma-